

Mai mult, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar în ceea ce privește ambele loturi, mai precis obligația de motivare prin faptul că a refuzat să ofere reclamantei o justificare sau o explicație suficientă. În particular, caracteristicile și avantajele relative ale ofertantului selectat nu au fost precizate în mod adecvat. Au existat doar o simplă notare tehnică aplicată pe oferta reclamantei în funcție de fiecare criteriu, precum și formulări vagi, în timp ce cu privire la oferta câștigătoare s-a menționat numai faptul că oferta acestora a fost considerată de mai bună calitate.

În al treilea rând, reclamanta susține că pârâta nu a asigurat un tratament corect tuturor ofertanților atunci când i-a invitat să viziteze localurile sale, întrucât acest lucru nu le-a permis să concureze în mod corect împotriva ofertantului care a câștigat în cele din urmă această procedură de cerere de ofertă.

În sfârșit, reclamanta susține că pârâta a încălcat articolul 97 din Regulamentul financiar și articolul 138 din normele de aplicare prin faptul că a utilizat alte criterii decât cele permise de articolul 138 din Regulamentul financiar și că a prelucrat date care nu au fost propuse de reclamanta însăși pentru licitație și prin faptul că a amestecat criteriile de selecție și de atribuire și nu a utilizat criteriile referitoare la avantajul economic al ofertei.

⁽¹⁾ JO 2009/S 217-312293.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) al Consiliului nr. 1605/2002 din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

A acțiune introdusă la 20 septembrie 2010 — ClientEarth și alții/Comisia

(Cauza T-449/10)

(2010/C 346/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit), Transport & Environment (Bruxelles, Belgia), European Environmental Bureau (Bruxelles, Belgia) și BirdLife International (Cambridge, Regatul Unit) (reprezentant: S. Hockman, QC)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea deciziei contestate din 20 iulie 2010 cuprinzând un răspuns negativ, în sensul articolului 8 alineatul (3) din

Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, prin care Comisia a refuzat accesul reclamanților la anumite documente care conțin informații din domeniul mediului;

— obligarea Comisiei de a acorda, fără întârziere și omisiuni, accesul la toate documentele solicitate, identificate în cererea din 2 aprilie 2010 și în cererea de confirmare din 8 iunie 2010, dacă acestea nu sunt protejate în temeiul uneia dintre excepțiile absolute prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantele solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea deciziei implicite a Comisiei de respingere a cererii reclamanților de acordare a accesului la anumite documente care conțin informații referitoare la mediu privind emisiile de gaze cu efect de seră ce rezultă din producția de biocarburanți, redactate de Comisie sau aflate în posesia acesteia în cadrul elaborării raportului prevăzut la articolul 19 alineatul (6) din Directiva 2009/28/CE ⁽²⁾.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive.

În primul rând, acestea susțin că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (3) și articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât nu a motivat în mod amănunțit cererile de prelungire a termenului din 27 aprilie 2010 și din 29 iunie 2010.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia a încălcat articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât nu a motivat în mod detaliat motivele pentru care nu s-a acordat accesul pentru fiecare document în parte. La 20 iulie 2010, dată la care expira termenul prevăzut de regulament, Comisia a refuzat să acorde accesul la documentele solicitate și a omis să detalieze motivele pentru care a refuzat accesul la acestea, astfel cum impune regulamentul și jurisprudența.

În al treilea rând, reclamantele susțin că pârâta a încălcat articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 întrucât nu a efectuat o examinare concretă și individualizată a conținutului fiecărui document. Comisia nu a efectuat și nu a făcut publică, nici la 20 iulie 2010, data la care expira termenul prevăzut de regulament, nici anterior acestei date, o analiză concretă și individualizată și nu a stabilit dacă toate documentele sau o parte dintre acestea intră în domeniul de aplicare al vreunei excepții de la regula generală potrivit căreia toate documentele trebuie să fie accesibile publicului.

În al patrulea rând, acestea afirmă că Comisia a încălcat articolele 7 și 8 din Regulamentul nr. 1049/2001 și articolul 6 din Regulamentul nr. 1367/2006 ⁽³⁾, întrucât nu și-a îndeplinit obligațiile legale în timpul etapelor procedurii administrative. Reclamantele susțin că Comisia a omis să acorde accesul la documente sau să invoce excepții care să justifice refuzul accesului la acestea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

A acțiune introdusă la 1 octombrie 2010 — Timab Industries și CFPR/Comisia

(Cauza T-456/10)

(2010/C 346/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Timab Industries (Dinard, Franța) și Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Franța) (reprezentant: N. Lenoir, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- cu titlu principal, anularea deciziei;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 din decizie în măsura în care afirmă că CFPR și Timab au participat la practicile referitoare la condițiile de vânzare și la un sistem de compensare;
- în orice caz, modificarea articolului 2 din decizie și reducerea substanțială a amenzii impuse CFPR și Timab în solidar;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită, cu titlu principal, anularea Deciziei C(2010) 5001 final a Comisiei din 20 iulie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”) (cazul COMP/38.866 — Fosfați pentru hrana animalelor) referitoare la o înțelegere pe piața

europeană a fosfaților pentru hrana animalelor, având ca obiect atribuirea unor cote de vânzare, coordonarea prețurilor și a condițiilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă opt motive întemeiate pe:

- încălcarea dreptului la apărare, a principiilor încrederii legitime și bune administrări și a Regulamentului nr. 773/2004 ⁽¹⁾, precum și a Comunicării privind desfășurarea procedurilor de tranzație ⁽²⁾ ca urmare a faptului că reclamatele au fost penalizate pentru că s-au retras din discuțiile derulate în vederea încheierii unei tranzacții în temeiul articolului 10a din Regulamentul nr. 773/2004, în măsura în care amenda probabilă pe care ar fi stabilit-o Comisia cu ocazia discuțiilor cu privire la tranzație ar fi fost ulterior majorată cu 25 %, deși, pe de o parte, amenda probabilă nu ar fi trebuit să fie majorată cu mai mult de 10 % în urma renunțării la procedura de tranzație, iar, pe de altă parte, durata încălcării ar fi fost redusă cu 60 %;
- caracterul insuficient și contradictoriu al motivării și o încălcare a dreptului la apărare și a sarcinii probei, în măsura în care au fost imputate reclamantelor practici la care nu au participat, deși Comisia nu deținea probe ale unei astfel de participări;
- încălcarea principiului neretroactivității legii represive mai severe și încălcarea principiilor încrederii legitime, egalității de tratament și securității juridice, întrucât cuantumul amenzii a fost stabilit în temeiul Liniilor directoare din 2006 ⁽³⁾, cu toate că încălcarea imputată a avut loc înainte de publicarea liniilor directoare menționate; această aplicare retroactivă a liniilor directoare din 2006 ar fi majorat cuantumul amenzii;
- încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽⁴⁾, a principiilor proporționalității, individualizării pedepselor și egalității de tratament, având în vedere că amenda impusă nu reflectă nici durata, nici gravitatea practicilor;
- o eroare vădită de apreciere a gravității practicilor reproșate reclamantelor și încălcarea principiilor egalității de tratament, proporționalității și individualizării pedepselor la stabilirea cuantumului de bază, întrucât Comisia nu a luat în considerare lipsa unor efecte semnificative ale încălcării și faptul că Timab ar fi participat la înțelegere într-o măsură mai redusă decât ceilalți participanți;
- o eroare de apreciere și încălcarea principiilor individualizării pedepselor și egalității de tratament prin faptul că reclamantelor le-a fost refuzată orice circumstanță atenuantă în pofida dependenței lor de unul dintre ceilalți participanți și a comportamentului concurențial al Timab;
- încălcarea dreptului la apărare, a principiului egalității de tratament și a comunicării privind clemența ⁽⁵⁾, în măsura în care reducerea amenzii care a fost acordată reclamantelor în temeiul clemenței cu ocazia discuțiilor cu privire la tranzație ar fi fost redusă în mod considerabil după ce reclamatele s-au retras de la discuțiile menționate;